

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Osztályozás

Tárgy

394.04

Hely

Idő

"1923"

Személy

Szerző:

Cím: *Márciusi korzó*

Forrás:

Pesti Hírlap

3n

(Hely)

1923. 4. 1.

(Idő)

(Köt. v. füz.)

Márciusi korzó.

Szürke nők, cifra férfiak. — Egy kis költésgetés. — Hogy sétál Pest és hogy sétál Buda? — Párbeszéd-foszliány.

Tél múltán meglevően a Dunapart, a korzó, melyen az előkelő világ vízi sétáltatni ruhát, cipőt, harisnyáit.

Délelőtti tizenegy órakor kimentünk a pesti Dunapart, kezünkben jegyzőkönyvvel, hogy képet adjunk arról az életéről, mely itt folyik.

Tizenkét óráig csak gyermekek sétálnak. Szüleik nem biznak a családok márciusban, mely anyai náthát, köhögést hozott. Még teljesen öltöztetik a kisgyereket. Medve-bundácskába, mackónak bujtatva tipegnek a kisfiúk a Donne-ok és missek mellett, de már hosszú harisnyájukat lehúzzák, térdecskéjük mezitelen. Kitűnően török a francis és angol szót. Németet már kevesebbet hallani. Magyart még kevesebbet.

Mikor elmúlt a dél, kiszállingóznak a felnőttek is, de még csak kevesen. A hóvirággal együtt nem bújnak ki. Oka ennek az, hogy a tavaszi ruha, az új, a divatos, még mindig nem készült el. Sokhelyütt talán nem is készül el egészen októberig, vagy jövő tavaszig. Jórészt télruhákat látni. Csak a harisnyái újak. Legtöbb nő, majdnem kivétel nélkül, szürke vagy testszínű harisnyát hord. A régi, rikító színek szinte egészen eltűntek a korzóról. A ruhák is józan, sötét színek: többnyire megyorószínű covercoat. Aki nagyon elegáns, feketét visel. Pusztán a kalap, a tarka rózsákkal, meg a színes szalag nőies. A férfiak a világos felöltőkben és kalapokban szinte tarkábbak, mint a nők.

Ártatlan élvezet a séta, de ma az sincsen ingyen. Az ülőhely 30 koronába kerül. Ha hosszát számítjuk, hogy a villamosjegy 50 korona és figyelembe vesszük, hogy egy perccel itt 15 korona, az a léggömb pedig, melyet egy ember táncoltat fenn a levegőben, 250 korona, akkor könnyen kiszámíthatjuk, hogy egy egygyermekes család korzózása többbe kerül fél ezer koronánál.

Különösen a léggömb drágult meg. Valaha 20 fillért fizettünk érte és 250 koronáért megvehettük volna azt a színes, kék-sárga-lila léggömb-csokrot is, mellyel elrepülhettünk volna egészen Bécsig. A léggömb az aranyparitás felé szállt.

A budai korzó teljesen különbözik a pesttől. Ez még józanabb, még szürkébb, nem az új divatnak engedve, mely tilalmazza a feltűnőt és klabalót, hanem a kényeszerű takarékoság, a szegénység miatt.

Mit a nők egészen angolosan öltözködnek, majdnem férfiasan. Nagy cipőket látni, melyeken még felt is van édon kravátlitka, melyeket mágnásasszonyok viselnek, olyan buggyos ujjakat, melyek tizenöt évvel ezelőtti voltak divatban. Csak a lányok tarkák, azok mindig találják egy-egy szalagot, egy rózsát, mellyel csinosíthatják magukat. Igen sok tányérsipkás, vidám diák sétál.

Miről beszélnek az emberek? Figyeltünk, hall-

gatództunk. Annakelőtte a pletyka valósággal sistergett a pesti korzón. Ujságok, galáns botrányok, érdekes titkok röppentek szájról-szájra és a hír innen indult hosszú, schasem megpihenő kör-utjára. Ma azonban Budapest erkölcsi élete annyira megrokant, hogy *nincsenek többé pletykák, az emberek mindent tudnak, mindenkiről.* És már nem is érdeklődnek a botrányok iránt.

Az ellesett párbeszédok szellemes töredékeit különben itt közöljük:

- Nem is volt drága, 250.000 korona, kériek.
 - Szóval megkapták az 50 dollárt.
 - Ő szokott tipeket adni, igen. Remek tipeket. Még nagyon alacsony árfolyamon vettük.
- Aztán:
- Hát ez az lei, devizaközpont, utlevél, leírás, hús, zsír, cukor, stb., stb.
 - Igy mulatnak a pestiek és így jutnak a hús-véthez.